

[Johan Nielsen.]

henvist til deportation til Syddanmark. Nu har det for os i rigets centrum været meget rart i andre tilfælde at have et Sibirien eller Australien dernede sydpå, men den medalje har også haft sin bagside. Det har bl. a. medført, at vi med hensyn til sygehuse har været underudviklet på Færøerne. Nu er ordet underudviklet lige ved at være et uartigt ord i vor tid, men skaden er ikke større, end at den kan udbedres, hvis det høje ting indser, at her er en gammel skade, som trænger til at udbedres, så vi får et statshospital på Færøerne, som har været tiltrængt i umindelige tider.

Jeg sagde i umindelige tider, og det er ingen floskel. I 1856 skrev en dansk læge — hvis jeg ikke husker forkert, var hans navn Regenburg — et responsum om sygehusforholdene på Færøerne. Hans konklusion var, at disse lod meget tilbage at ønske, især hvad de sindslidende angik. Som det fremgik af den højtærede indenrigsministers fremsættelse af forslaget til lov om opførelse af et statshospital i Thorshavn, så har man i de sidste år prøvet at råde bod på, hvad man i fordums tider har forsømt, og det har vi færingers kun grund til at være taknemlige for. Men der er en del tilbage at gøre endnu.

Vi har lige så mange åndssvage og dobbelt så mange sindssyge i forhold til folketallet, som man har det i Syddanmark, og de fleste af disse befinder sig på grund af tingenes tilstand for tiden i den sydligste del af kongeriget. Det turde være indlysende, at dette skaber komplikationer, som man normalt ikke regner med. Disse stakkels mennesker bliver revet bort fra deres miljø; de skal leve under forhold, som er dem fuldstændig fremmede; de har sprogvanskeligheder og kan kun yderst sjældent få besøg af familie og venner. Hvis de kommer i familiepleje, kommer de under ganske fremmede forhold. Derfor kan man roligt gå ud fra, at helbredelsesprocenten for færøske sindslidende ligger langt lavere, end den gør det andre steder. Således oplyste 2 af overlægerne ved Dronning Alexandrines hospital i Thorshavn, overlæge Pauli Dahl og overlæge Jensen, at de gang på gang havde oplevet, at patienter, som var udskrevet som raske, måtte sendes tilbage til hospitalerne i Danmark. Overlæge Jensen

nævnedes et konkret tilfælde fra den sidste tid. Der var en patient, som i løbet af 4 måneder var tvangsindlagt 4 gange og sendt til Danmark. Hertil kommer, at der rundt omkring på øerne sidder adskillige, som burde være under behandling, men de førnævnte forhold bevirker, at de pårørende kvier sig ved at søge lægehjælp af frygt for at miste en nær slægtning.

Der er således mange ting, som taler til gunst for opførelsen af statshospitalet i Thorshavn, og bortset fra de rent menneskelige momenter kan jeg understrege, hvad den højtærede minister også allerede har anført, at man for tiden moderniserer Dronning Alexandrines hospital, at man har været nødt til at rive nogle bygninger ned, at man har været nødt til at stuve langt flere patienter sammen i hovedbygningen, end man under normale forhold ville gøre, og at hospitalets funktionærer, gangpiger og elever for størstedelen er henvist til at bo i byen, selv om det er næsten umuligt at skaffe værelser eller lejligheder i Thorshavn, som for tiden gennemgår en voldsom udvikling, og hvor man for øvrigt aldrig har været vant til udlejning af værelser eller lejligheder i større stil.

Tilstandene på Dronning Alexandrines hospital er derfor meget utilfredsstillende i dag. Hertil kommer, at projektet forudsætter, at centralkøkken, vaskeri, varmecentral, administrationskontorer og forskellige andre bygninger opføres fælles for statshospitalet og Dronning Alexandrines hospital, hvilket giver praktiske og økonomiske fordele til begge sygehuse.

Ifølge planen skal Dronning Alexandrines hospitals gamle bygninger være ryddet i 1965. Det er derfor tvungende nødvendigt, at de bygninger, som statshospitalet og Dronning Alexandrines hospital skal være fælles om, står færdige til den tid.

Ifølge det foreliggende projekt vil statshospitalet få 100 sengepladser til sindslidende og 80 til åndssvage. Når vi erindrer os, at de patienter, som anbringes her, ellers skulle have været anbragt på sydske hospitaler eller plejehjem, kan vi let se, statshospitalet i Thorshavn i virkeligheden aflaster hospitalerne her i landet med 180 sengepladser, samtidig med at det løser et stort menneskeligt problem for de færøske sindslidende og deres pårørende.